

யாழ்-மேற்றிராசன புதிய துணை ஆயர்

மகாவந். எல். ஆர். அன்ரனி அடிகள்

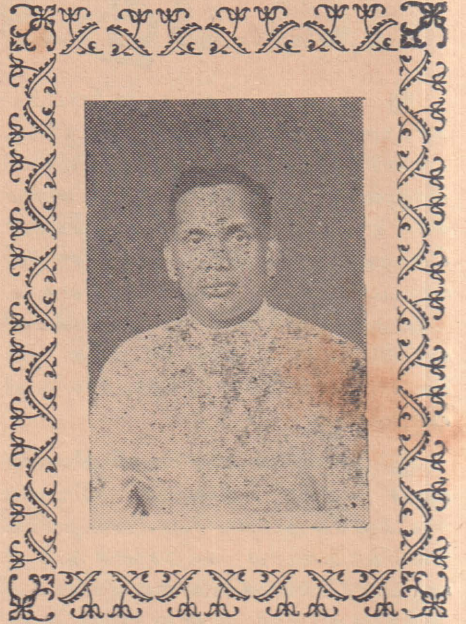
“வாதா நகரத்தைக் காக்கவாட்டால்
அழைக்க காக்கிறவன் கண்ணாழிப்பதுவாயாத்தம்”

காவவவவவ

தக்தி: “உதலிக்பிறன்” யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 300.

Registered at the Ceylon G. P. O. as a Newspaper

93-ம் புத். | யாழ்ப்பாணம், 1968-ம் வரு ஐப்பசிமீ 19-ந்உ சனிக்கிழமை — ராதி சதம் 15 | 40-ம் இள.

யாழ்ப்பாணம் பரி.கொஞ்சேஞ்சிமா தாவின் ஆசனக்கோவில் பங்குக்குவரான வண.பிதா லீயோ இராசேந்திரம் அன்ரனி அவர்கள் பரிசுத்த ஸ்தானத்தினாலே யாழ்ப்பாண மேற்றிராணியாரான ஜே. எயிலியானுஸ்பிள்ளை ஆண்டவர் அவர்களுக்குத் துணைமேற்றிராணியாராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரென்ற மங்களசெய்தி இம்மாதம் 10-ம் திகதி வியாழ்க்கிழமை அறிவிக்கப்பட்டது. தமது ஆழ்ந்த பக்தி, இயற்கையான தாழ்மை, கபடமற்ற போக்கு, எளிமை யான சீவியம், ஆத்மவாஞ்சை ஆதியாம் விசேட சகுணங்களினால் எல்லோரினதும் அன்பையும், நன்மதிப்பையும் பெற்றுள்ள இக்குரவரின் நியமனத்தினால் அக்களிப்படையாதார் எவருமில்ர்.

நம்புதிய துணை ஆயர் 1927-ம் ஆண்டு சித்திரை 19-ம் திகதி கரம்பனிலே போஸ்ந்மாஸார் லீயோ இராஜேந்திரம் அவர்களினதும் அவர்மனை வி பேதுருப்பிள்ளை மரியைப்பிள்ளையினதும் கடைசிப்பிள்ளையாகப் பிறந்தார். இவருக்கு ஒரு சகோதரனும் இரு சகோதரிகளும் உளர். குழந்தை அன்ரனி பிறந்த 53-ம் நாள் அவரின் தந்தை தமது 42-ம் வயதில் மரணமாயினார். அதனாலே பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் முழுப்பொறுப்பும் தாய்மரியைப்பிள்ளையிலேயே விழுந்தது. இவ்வந்தம தாயார் 1960-ம் ஆண்டு காலமாயினார்.

அன்ரனி மேற்றிராணியார் தகப்பன் வழியிலும் தாய்வழியிலும் பரம்பரையாகவே திருச்சபைக்குத் தொண்டுசெய்யும் குடும்பங்களிலே உதித்தவர். இவரின் பிதாவழிப்பாட்டினர் வஸ்தியாம்பிள்ளை யாழ்ப்பாண ஆசனக்கோவிலிலும், பரி.அடைக்கலமாதா கோவிலிலும் உபதேசியாராகக் கடமையாற்றியவர். இவரின் மாதாவழிப்பாட்டினர் பேதுருப்பிள்ளை கரம்பன் அர்ச்.செபஸ்தியார்கோவில் மூப்பராகவிருந்தவர். பேதுருப்பிள்ளை மூப்பர் காலஞ்சென்றபின் அவரின் மகனும் புதிய ஆயரின் தாயாரான மரியப்பிள்ளையே தமது இறுதிமட்டும் மூப்பரின் கடமைகளைத் திறம்பட ஆற்றிவந்தார்.

மாணவன் அன்ரனி தமது ஆரம்ப கல்வியைக் கரம்பனிலுள்ள திருக்குடும்பக் கன்னியரிடமிருந்து பெற்ற பின் ஊர்காவற்றுறை அர்ச். அந்தோனியார் கல்லூரியைச் சேர்ந்தார். அங்கே தேவ அழைப்புக்குச் செவிசாய்த்த 1940-ம் ஆண்டு தைமாதம் 14-ந் திகதி யாழ்ப்பாணம் அர்ச். மர்த்தினார் குருமடத்தைச் சேர்ந்து அர்ச். பத்திரிசியார் கல்லூரியிலே கல்வியின்று பரீட்சைகளிலே கண்ணியமாகச் சித்தியடைந்தார். அதன் (தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்)

முத்திப்பேறுபெற்ற கோறிய வேதசாட்சிகள்

வத்திக்காங்கர் — ரூயிறு

1866 ஆம் ஆண்டு கோறியாதேசத்தில் நிகழ்ந்த வேதகலாபனையின் போது தங்கள் திருமறைக்காக ஆருயிரைத் தயாகஞ்செய்த 24 வேதசாட்சிகள் அன்று (6-10-68) ரூயிறுந் தகிழமை சம்பேதுருவானவர் மகாதேவாலயத்தில் நடந்தேறிய பக்திப்பரவசம் உண்டுபண்ணும் திருவைபவம் ஒன்றிலே முத்திப்பேறுபெற்ற பட்டம் அருளப்பட்டார்கள். ஏழு பிராணிய மிஷனரிமாருமும், மனந் திரும்பிக் கிறிஸ்துவேதத்தில் சேர்ந்த 17 கோறியர்களுமே இந்த வேதசாட்சிகள்.

ஒரு புனிதராக அர்ச்சியசிட்டபட்டம் குட்டப்படுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கையாகப் பல முறையும் இருந்துவரும் மிகநீண்ட பாதையின் முதற்படியான இத்திருப்பட்டம் அருளுவதைப் பிரகடனஞ்செய்யும் பாப்பரசரின் அதிகாரப்பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டபோது அங்கு சமுகமாயிருந்த நூற்றுக்கணக்கான பிராணிய, கோறிய யாத்திரிகர்கள் அதனைச் செவிகொடுத்து ஆர்வத்துடன் கேட்டார்கள். கோறியாவின் தலைப்பட்டணமான செயூல் நகர் அதிமேற்றிராணியாரான கிம்

சௌ ஹுவான் ஆண்டகை திவ்விய பூசைப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தார். அப்பொழுது கோறியாவின் விக்கார் அப்போஸ்தலிக்குவாயிருந்த மொன்...சைமன் பேர்னியோ, அவரின் துணைவரான மொன்... அன்ரோய்னி டாவொலாய், மற்றும் குருப்பிரசாதிகளான வண. ஜஸ்த் தே பிறிற்றெனியே ரெஸ், வண. லூயிஸ் போலியே, வண. ஹென்றி டோறியே, வண. பிற்றர் ஓமாய், வண. லூக் ஹூயின் என்பவர்களே வேதசாட்சிகளான 7 மிஷனரிமாருமாவார்கள்.

ஒற்றுமை முயற்சியில் மேலும் ஒருபடி ஏற்றம்

இங்கிலாந்திலுள்ள உலக கிறிஸ்தவ சபைச்சங்கம் அந்நாட்டின் கத்தோலிக்க மேற்றிராணியாரில் ஒருவராகிய சல்பட்டிரிவு ஆயர் ஹொலன்ட் அடிகளாரை அச்சங்கத்தின் இணைத்தலைவராகக் கடமையாற்றமாறு கேட்டிருக்கின்றது. இதுகாலவரையும் உலக கிறிஸ்தவ சபைகளின் சங்கம் கத்தோலிக்க சமயத்தை அதன் அம்சங்களில் ஒன்றாகக் கருதவில்லை. இவ்வருடம் கத்தோலிக்க சமயத்தையும் இச்சங்கத்தில் சேர்ந்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளவும் ஹொலன்ட் அடிகளாரை இணைத்தலைவராக நியமனம் செய்யவும் முற்றுச்செய்திருக்கின்றது.

சாதிவேற்றுமை எமது நாட்டில் முற்றாக அகலவேண்டும்

“சாதிப்பெருமை பாராட்டுவது ஜனநாயக முறைக்கு முழுதும் முரண்பட்டது. எமது நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் சாதி வேற்றுமையை வேரோடு களைந்துவிட வேண்டும்.”

இவ்வாறு அன்று மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்ற் சென்ரல் கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழாவில் பிரதம அதிதியாக அழைக்கப்பட்டிருந்த கலாநிதி ஜி. பி. மல்லசேகர அவர்கள் அக்கல்லூரியின் பிள்ளைகளுக்கும் அப்பகுதி மக்களுக்கும் புத்தி புகட்டினார். அரசாங்கம் சட்டங்கள் விதித்து இம்மாற்றத்தை மக்களிடையே நிலை

நாட்ட முடியாது. இதற்கு உகந்த இடம் கல்விச்சாலைகளே என்றார் பேராசிரியர். இது சம்பந்தமாக கல்விமந்திரி இந்நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் சாதிவித்தியாசங்கள் தலைகாட்டுவது தென்படுமாயின் உடனடியாகக் கடுமையான முறைகள் கையாளுமாறு வித்தியாபகுதித் தலைவர்களுக்கு விதித்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

பயபிறு மேலும் ஒரு வியற்றமா?

நைஜீரியாதேசத்தின் ஒரு பிரிவாகிய பயபிறு அத்தேசத்தி பிரிந்து விளங்குவதால் நைஜீரிய அரசாங்கத்தின் படைப்பலம் முழுவதாலும் தாக்கப்பட்ட போதிலும், அது அடிபணிவதாகக் காணவில்லை. அமெரிக்க படைப்பலம் பெரிதாயினும் தென் வியற்றையில் இன்னும் சமாதானமும் அமைதியும் ஏற்படாதிருப்பது போலவே பயபிறுவின் நிலைமையும் தோன்றுகின்றது. நைஜீரியாவுக்கு அடிபணியப்போவதில்லை யெனவும், தேவைப்படின் காடுகளிலும் மலைகளிலும் சதுப்பு நிலங்களிலும் இருந்து போர்செய்து வெற்றிகாண்பது

உறுதி எனவும் பயபிறுத் தலைவர்கள் கங்கணங்கட்டி நிற்கின்றனர்.

கற்க...

உயிர் இனங்களில் மனிதன் உயர்ந்தவன், முதந்தரமானவன். பகுத்தறிவில் முதலிடம்பெறும் மனிதன் பிற உயிரினங்களிடமிருந்து கற்கவேண்டிய பண்புகளாவன :
எறும்பு, தேன் — சுறுசுறுப்பு, உழைப்பு.
புற — உற்பொழுக்கம்:
நாய் — நன்றியுணர்ச்சி.
கவரியான் — மானம் வரும்புதல்.
காகம் — பகர்ந்துண்டு வாழ்தல்.

ஒழுக்கப் புனர்ப்படைக் கலக்குழுவினர்

வருகிற மாசத்தில் சர்வதேச ஒழுக்கப் புனர்ப்படைக்கலக் குழுவினரின் ஒரு பகுதியினர் இலங்கையில் கூட இருக்கின்றனர். இவ்வியக்கம் சர்வதேசமாயமானது. தமது முன்மாதிரியான படைக்கலத்தினால் உலகில் நல்லொழுக்கத்தை நிலைநாட்டுவதே இவர்களது நோக்கம். பிரசங்கங்கள், தொண்டுகள், நாடகங்கள் முதலியன இவர்கள் தமது நோக்கத்தை பூர்த்தியாகக் கடைப்பிடிக்கும் முறைகள். இங்குவர இருக்கும் குழுவினரில் சுமார் 50 பேர் அடங்கியுள்ளனர். இந்தியா, சுவிற்சலாந்து, நியூசிலாந்து, சுவீடன் முதலிய தேசத்தவர்கள். பிரசங்கங்கள் ஆலோசனைகள், நடைபெற ஆயத்தங்கள் நடக்கின்றன.

ஐப்பசி மாதத்தில்

ஐப்பசிமாதம் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் அதுவும் முடிந்து விடும். இம்மாதத்திற்கென திருச்சபையில் ஒருவிசேஷப்பதி. அல்லது ஒரு பத்திக்காக ஒரு மாதத்தைத் திருச்சபை விசேஷமாக ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறதென்றும் கூறலாம். அது தான் திருச்செபமாலைப்பதி.

இப்பத்தியில் ஒரு செபத்தை மற்றவைகளைவிட அதிகமாக—திரும்பத்திரும்பச்—சொல்லுகிறோம். அல்லது தியானிக்கிறோம். அதுதான் “அருள் நிறைந்த மரியாயே வாழ்க!” என்ற செபம். செபமாலையைச் செபிக்கும்போது நாம் “அருள்நிறைந்தமரியாயே வாழ்க” என்ற செபத்தை நூற்று ஐம்பத்துமுன்று முறை வாயினால் செபிக்கிறோம். ஆனால், அதை வாயினால் உச்சரிப்பதோடல்லாமல் மனத்தாலும் தியானிக்கிறோம். தியானிக்கவேண்டும் என்று கூறுவது மிகப் பொருத்தமானது.

என் ஒரேயொரு செபத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் செபிக்கவேண்டும்? “அருள் நிறைந்த மரியாயே வாழ்க” என்ற செபத்தைச் செபிக்கும்போது, நாம் தேவதாயை, நம் தாயைப் புகழ்கிறோம். தேவனின் அறிவு உன்னத படைப்பாகிய மரியானைப் புகழ்வதோடு அதன் வழியாகத் தேவனுக்கும் மகிமை செலுத்துகிறோம். இதைப் பற்றிச் சற்றுவிவாக அறிந்தகொள்வது நன்று.

இச்செபத்தில் இரண்டு தரப்பட்ட பிரிவுகளை நாம் அவதானிக்கவேண்டும். ஒன்று: புகழ்ச்சிகூறுதல்; மற்றது: விண்ணப்பித்தல். முதலாவதில்—புகழ்ச்சி கூறுகையில்—இருதரப்பட்டவர்களின் புகழ்ச்சிகளைக் கூறுகிறோம். ஒன்று தேவனின் புகழ்ச்சி, மற்றது மனிதனின் புகழ்ச்சி. இவற்றை நாம் “நற்செய்தி ஏட்டிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். அதாவது: “பிரியத்தத்தினாலே பூரணமா

யோ. ஜூனியஸ் இராசையா

னவளே வாழ்க! கர்த்தர் உம்முடனே; ஸ்திரிகளுக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் நீரே (லூக்கா. 1: 28); உம்முடைய வயிற்றின் கனியும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாமே (லூக்கா 1: 42). இதில் நாம் சேர்த்துச்சொல்லும் “யேசுவும்” என்றபதம் நான் காவது ஊர்பன் பாப்பிரையால் புகுத்தப்பட்டது. இதுதியாக நாம்கோரும் விண்ணப்பம் திருச்சபையினால் சேர்க்கப்பட்டது. (தற்பொழுது இச்செபத்திலுள்ள சிலபதங்களுக்கு வேறு சொற்கள் பாவிக்கப்படுகின்றன. என்றாலும் கருத்து ஒன்றே).

இச்செபத்தைத் திரும்பத்திரும்பச் செபிப்பதற்கு அவசியமென்ன? இதற்குப் பதிலாக, நாம் நம் அன்னை

யர்களை ஒருநாளையில் எத்தனை தடவைகள் அம்மா! அம்மா! என்று அழைக்கிறோம்? ஏன் அப்படி அழைக்கிறோம்? என்ற வினாக்களின் பதில்களையே, நம்முடைய கேள்விக்குப் பதிலாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். “அம்மா” என்ற சொல் எப்படி அதைக் கூறுபவர் வாயிலும் அதைக்கேட்பவர்கள் செவிகளிலும் அமுதத்தைப் பொழிகிறதோ, அதேபோல் இச்செபமும் அதைக்கூறும் நம்முடைய உள்ளங்களில் அக்கனிப்பையும் அதைக்கேட்கும் நம் தேவ அன்னைக்கு மகிழ்ச்சியையும் உண்டு பண்ணவல்லது எப்படி?

நாம் ஒருபெரியாரைப் புகழும்போது அவருடைய அரும்பெரும் நலன்களை, சாதனைகளை எடுத்துக்கூறியல்வலா புகழுகிறோம். அதேபோல் நம் தேவ அன்னையின் பெருமைகளைக் கூறுவதே நாம் அவனைப் புகழுவதற்குப் பொருத்தமானமுறை. தேவ அன்னையின் பெருமைகளை திருச்சபையின் பிதாபிதாக்களும், வேதபராகரும் வியாக்கியானம் செய்ததை நாம்வாசிக்கிறோம். சிறந்த அறிஞர்கள் அவற்றைப் பிரஸ்தாபிக்கக் கேட்கிறோம். ஆனால், மானிடரின் இப்புக்கழெல்லாம் நம் தேவ அன்னை அடைந்திருக்கும் மகிமையோடு ஒப்பிடும்போது சமுத்திரத்தின் ஒருதுளிநீர்போன்றது.

நம் தேவ அன்னை மாசற்றவளாக உற்பவித்து, பாவநிலை அணுகாதவளாய், கன்னிமை கெடாதவளாய்ச்சிவித்து, ஈற்றில் ஆத்தமசரித்தோடு மோட்சத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டாள் என்பது உண்மை; விசுவாச சத்தியம். இவ்வன்னத நிலையில் கடவுளின் படைப்புக்களில் வேறெவரும் நிலைத்திருந்ததில்லை. மரியாள்—வாப்பிரசாதங்களின் சமுத்திரம்—மாத்திரமே தேவனோடு என்றும் ஐக்கியமாயிருக்கிறாள். இவ்வன்னத அத்தன்மை தேவனால் மரியாளுக்கு மாத்திரமே அருளப்பட்டிருக்கிறது. இப்பெருமையை, தனிச்சிறப்பை, தேவன்தாமே மனிதருக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் தமது தூதர்களில் ஒருவரை மரியாளிடம் அனுப்பி, தான்மரியாளுக்குச் செய்துள்ள விசேஷசலுகையை அவளுக்கு, நமக்கும் எடுத்துக்கூறும்படி பணிக்கிறார். தேவ தூதனும்—எபிரியேல்—தூதாக மரியாளிடம் வந்துசேர்கிறார். அவன் முன் நிலையில்பத்தி ஆசாரத்தோடு காணப்படுகிறார். அவனை விழித்து “பிரியத்தத்தத்தினாலே பூரணமானவளே வாழ்க! கர்த்தர் உம்முடனே, ஸ்திரிகளுக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் நீரே” என்கிறார். தேவன் தன்னுடைய தூதனை இப்புகழல்கிற்கு அனுப்பி தன்னுடைய படைப்புக்களின் ஒன்றின்மேல் தாம் கொண்டிள்ள பூரணதிருத்தியை உலகமறிய விளம்பரம் செய்கிறார். தேவன்தாமே மரியாளுக்குச் சாற்றிய புகழ்மாலையை மிஞ்சியபுகழும் இருக்கக் கூடமா, இப்படியான ஒரு புகழ்மாலையைப் பெறும் பாக்கியத்தை தேவதாயைத் தவிர வேறுயார்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள்? தேவன் மரியாளுக்கு அளவற்ற மூலமாய் நமக்கும் செய்தவைகளை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கலாமோ?

தேவன் சாற்றிய புகழைத்தொடர்ந்து மனுக்குலத்தின் சார்பில், மரியாளின் பந்துவாகிய எலிசபேத், மரியானைப் புகழ்ந்து, “ஸ்திரிகளுக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் நீரே! உம்முடைய வயிற்றின் கனியும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாமே” என்கிறாள்.

மரியாள் தேவனின் தாயாகுவதற்காகத்தான் தேவனால் சகலவாப்பிரசாதங்களினாலும் நிரப்பப்பட்டாள். மரியாள் தேவனின்—கிறிஸ்துவின்—தாயாகியபுகழ்பால்தான் அவள் மனுக்குலத்தின் தாயாக நியமிக்கப்பட்டாள்.

விற்பனைக்கு :

திருப்பலி பூசையின்போது தினசரி உபயோகிக்கும்

பூசைச் செபங்கள்

எனும் புத்தகம் பூசைப் பாடல்களையும் உள்ளடக்கியதாய்ப் புதிதாக வெளிவந்துள்ளது.

தேவையானோர் கீழ்வரும் முகவரியில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அதிபர்,

அர்ச். குசைமாமுனிவர் புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம்.

இதையிட்டு மனுக்குலம் காலாகாலத்திற்கும் அக்கனிக்கும். மரியாளும் இதை முன்னறிவித்தலாக அறிந்திருந்தாள். மரியாள் தேவனுக்குச்சாற்றிய புகழ்மாலையில், “இதோ இக்கால முதல் எல்லாத் தலைமுறைகளும் என்னைப்பாக்கியவதி என்பார்கள்” என்கிறாள்.

இதுவரையும் கூறப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தேறியது ஒரே ஒருகாரணத்திற்காகத்தான். அதாவது பாவத்தினால் பசாசின் அடிமையாயிருந்த மனுக்குலத்தை மீட்டுவதற்கு இரட்சகர் பூவுலகத்திற்கு வரவேண்டியதாயிருந்தது. தேவனும் தாம் தாமே நிரணயித்தபடி பூவுலகத்திற்கு வந்தார். நம்மை மீட்டு இரட்சித்தார். ஆனால், இக்கலைநரியத்தில் நமக்கும் ஒரு முக்கிய பங்கை விட்டு வைத்திருக்கிறார். கிறிஸ்துநாதருடைய பெறுபேறுகளினால் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், அப்பெறுபேறுகள் நம்மில் பவிக்கச் செய்வதற்கு நம்முடைய சொந்த முயற்சியும் அத்தியாவசியம். கிறிஸ்துநாதருடைய பாடுகளினாலும், மாணத்தினாலும், உத்தானத்தினாலும் பாவம் நம்மேல் செலுத்திவந்த ஆதிக்கம் தகர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பாவப்பற்றுதல்கள் நம்மிடமிருந்து அறுக்கப்படவில்லை. இதைநாமே செய்யவேண்டும். நாம் பாவத்தினின்றும் காக்கப்பட தேவதாயின் உதவி நமக்கு அத்தியாவசியம் என்று நாம் உணர்ந்து அவளருடைய உதவியை எப்பொழுதும் வேண்டவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், நம் மாதாவாகிய திருச்சபையும் “அர்ச். மரியாயே, சர்வேசானுடைய மாதாவே பாவிசளாய் இருக்கிற எங்களுக்காக இப்பொழுதும் எங்கள் மாணநோத்திலும் வேண்டிக்கொள்ளும்” என்ற மன்றாட்டையும் இறுதியில் சேர்த்திருக்கிறது.

பரிசுத்த செபமாலைப் பத்தியை நாம் அனுசரிப்பதனால் நம் இரட்சணியத்தைப்பற்றிக் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நம் பரிசுத்த மாதாவாகிய திருச்சபை இப்பத்தியை மக்கள் மத்தியில் பரப்பி வந்தது.

இன்னும்—செபமாலையைச் செபிக்கும்போது நாம் சொல்லும் “கர்த்தரின் செபமும்” நாம் நம் ஆத்தமத்தை ஈட்டற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை நமக்கு நினைவூட்டுகின்றது.

இவற்றோடு நாம் தியானிக்க ஏவப்படுகின்ற நம் இரட்சகரின் சீவியமும்—அவருடைய பிறப்பு—பாடுகள்—மாணம்—உத்தானம்—பரலோக ஆரோகணம் முதலியன, நம் இரட்சணியத்திற்காகத் தேவனே என்னென்ன செய்தார் என்று நமக்கு நினைவூட்டி, அவைகளின் பெறுபேறுகளை நாம் அடைந்துகொள்ள முயற்சிக்கவேண்டுமென்று நம்மை ஏவுகின்றன.

இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஐப்பசி மாதத்தில் விசேஷப்பத்தியோடு செபமாலையைச் செபிப்பதற்கு நம்மைத் தூண்ட இன்னமொரு காரணமும் இருக்கிறது. திருவழி பாட்டுச்சக்கரத்தில் நம் முடைய (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

செப்பரிய ஒப்பரிய மாலையது

(- பாக்கியம்) -

மாலிகளிற்பேர்போன மாலையது
மரியாயின் நாமமுள மாலையது
மாலேநேரம் நாம்செபிக்கும் மாலையது
மணிமணியாய் நாம்சொல்லும் மாலையது
வேலைவிட்டு வீட்டினைநாம் செல்லும்போதும்
விரும்பியேநாம் சொல்லிடுமநல் மாலையது
சோலைகளிற்பேர்போன மாலையது
சொல்லலநல்
செப்பரிய ஒப்பரிய மாலையது.

பேய்களையும் பயப்படுத்தும் மாலையது
பெண்களவர் ஒதிடுமநல் மாலையது
வாய்களினால் மரியாயைப் போற்றநல்ல
வளமான இனியநல்ல மாலையது
தாய்களையும் தனிமையிற் செபிக்கஏவும்
தனிப்பெரிய பண்புடைய மாலையது
சேய்களையும் தனதண்டை கூட்டும்நல்ல
செப்பரிய ஒப்பரிய மாலையது.

மரியாயின் புகழ்கூறும் மாலையது
மானிலத்தில் மானிடராய் வந்தயேசு
மரியாயின் உதரத்தில் உதித்ததையும்
மண்ணுலகிற்பாடுபட்டு இறந்ததையும்
பரிகாரம் செய்தபின்பு மோட்சமேகிப்
பண்புடனே பிதாவின்வலம் இருந்ததையும்
அரிதாக நமக்கெடுத்துக் கூறும்நல்ல
செப்பரிய ஒப்பரிய மாலையது.

பாவிசளாய்ப் பாரதனிற்பிறந்தநாங்கள்
பயபத்தி அன்புகொண்டு ஒன்றுகூடிப்
பாவிசுக்காய்ப் பரிந்துபேசும் தாயிடமே
பணிவுடனே முழங்காவில் இருந்துகொண்டு
பாவிசுக்காய் என்றுதானே ஏற்றுக்கொண்டு
பரமனிடம் எமக்காக என்றும்வேண்டிச்
சாவிலும்நாம் மன்றாட்டைப் பெறச்செய்யும்
செப்பரிய ஒப்பரிய மாலையது.

செபமாலை எனப்பெயர்கொள் மாலையது
செபமதனைச் சொல்லிடநல் மாலையது
தபவேடம் தாங்கியவர் மாலையது
தாசர்களை அழைக்கும்நல் மாலையது
சுபமாக மாதாபக்தர் எப்பொழுதும்
நவமான பாக்கள்பாடும் மாலையது
செபமாலை மாதாவின் மாலையது
செப்பரிய ஒப்பரிய மாலையது.

தினசரி பூசை வழிகாட்டி

ஐப்பசி-1968.

- 20 ஞா. பரிசுத்த ஆவி விழாவுக்குப் பின் 20-ம் நூயிழை [ப]
- 21 சி. கிழமைப் பூசை [ப]
- 22 செ. கிழமைப் பூசை [ப]
- 23 பு. புனித அங்கோனி மரிய கிளாமெற் [வெ]
- 24 வி. புனித இராபாயேல் அதிதாதர் [வெ]
- 25 வெ. கிழமைப் பூசை [ப]
- 26 ச. சனிக்கிழமையில் புனித மரியன்னையின் பூசை [வெ]

சத்தியவேத

பாதுகாவலன்

1968-ம் ஆ ஐப்பசி 19-ந் உ

மீஷன் ரூயிறம் எமது கடமையும்

கிறிஸ்துநாதர் தமது போதனைகள் அனைத்தையும் இரு பெரும் கட்டளைகளுள், அதாவது தேவ தேவசினேகம் பிறசினேகம் என்பனவற்றுள் அடக்கி விட்டார். அவரது கருத்தைத் தவறாக விளங்கிக் கொள்ளாதபடிக்கு நல்ல சமாரியனின் உவமைமூலம் எமது அயலவர் யார் என்பதையும் எடுத்து விளக்கினார்.

பிறரை நேசிக்கும் உன்னதமான வழி நாம் அடைந்த பாக்கியத்தை அவரும் அடையச் செய்வதே. நாம் விசுவாசத்தின் ஒளியையும், கிறிஸ்துவின் மீட்பையும் பெற்றுள்ளோம். பிறரும் இவற்றை அடைந்து ஈடேறும்படி உழைப்பது ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் பாரதாரமான கடமையாகும். வேதபோதக அலுவலில் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ பங்குபற்றாதவன் முழுமையான கிறிஸ்தவன் அல்ல.

ஒருவன் விசாரணைப் பங்கின் அங்கத்தவன் மட்டுமல்ல, அனைத்துலக திருச்சபையின் அங்கத்தவனுமாவான். கிறிஸ்து எங்ஙனம் வாழ்ந்தார் என்பதை அறிந்தால் போதாது. எமது சகோதரர் எங்ஙனம் வாழ்கிறார்கள் என்பதிலும் கரிசனை எடுக்கவேண்டும். அவர்களைக் கடந்து செல்லாது, அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டே கிறிஸ்து நாதரிடம் கரங்களை நீட்டவேண்டும். கிறிஸ்தவராகிய நாம் மனிதனது நிலையில் அக்கறை எடுக்காது இறைவனை அடைய முடியாது.

இறைவன் தமது பரம அன்பின் மூலம் மனிதப் பிறவி எடுத்தவர் ஒவ்வொருவரையும் தம்மோடு இணைத்துக் கொள்கிறார். இந்தப் பரம அன்பை அவர்கள் உணராது வாழவிடலாமா? கிறிஸ்துநாதர் உபதேசம் செய்த போது மக்கள் அவரது அன்பை உணர்ந்தனர். அவர் சகலருக்காகவுமே அவதரித்தார் எனுகள், நோயாளிகள், பசித்தோர், குஷ்டரோகிகள் மத்தியில் அவர் வசித்து, அவர்கள் எல்லாரையும் நேசித்தார். அவர்களின் ஆன்ம சரீர நலனில் கரிசனை எடுத்தார்.

நாம் மனித சுபாவத்தின் மூலமாக சகலமனிதருடனும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். எனவே, மனுக்குலத்தின் ஆன்ம

சரீர அபிவிருத்திக்காகச் சில செபங்களைச் சொல்லும்போது அல்லது சில நாயங்களையளிக்கும்போது அது வெறும் கடமைமட்டுமல்ல, அர்த்தம் பொதிந்ததொரு செயலுமாகும். எம் அயலாரோடும், இறைவனோடும் நாம் கொண்டுள்ள உறவை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. கிறிஸ்துநாதர் அன்று காட்டியதுபோல, இன்று அவரது அன்பை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுபவர் மூலம் அவர்தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆன்மீக அபிவிருத்தி தனித்து நிகழ்வதல்ல. கிறிஸ்துநாதர் மக்களின் உடல்நலனைக் கருதாது விடவில்லை. பசியிலும், நோயிலும், அறியாமையிலும் உழல்பவனுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தால் மட்டும் அது அவனை உயர்ந்த வாழ்வுக்கு இட்டுச்செல்லாது. முழு மனிதனின் அபிவிருத்தியும் ஒருங்கே நிகழவேண்டும். வேதபோதகர் பிரசங்கித்து விட்டு பணிசெய்யாதிருக்க முடியுமா? பசியால் வாடியிருக்கும் உடலுக்கு போஷணை அளிக்காமல் ஆன்மாவைப் போஷிக்க முடியுமா? எனவே மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், ஒழுக்க நிலையையும் உயர்த்தி, அறிவை வளர்த்தால் தான் அவர்களது ஆன்ம வளர்ச்சி தடைபடாது நிகழமுடியும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் வேதபோதகர் சமய குருவாக மட்டுமல்ல, ஒரு நண்பனாக, ஆசிரியனாக, அன்னதாதாவாக, வைத்தியனாக, சிற்பியாக பணி புரிய வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய மூலதனத்திற்கு எம்மையே நம்பியிருக்கின்றனர். அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளில் உள்ள மக்கள் தாம் பூரண வளர்ச்சி அடைவதற்கு துணைபுரிவோரைத் தேடி நிற்கின்றனர். கிறிஸ்தவராகிய நாம் அவர்களைத் தவிக்கவிடலாமா?

சமூக-பொருளாதார முன்னேற்ற வேலைகளில் திருச்சபையின் பங்கு ஆராயப்படுகிறது

சென்ற சனி, ஞாயிறுதினங்களில் கொழும்பில் மேலும் ஒரு முக்கியமான ஆலோசனைக்கூட்டம் நடைபெற்றது — அதில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்நாட்டின் சமூக — பொருளாதார முன்னேற்றவேலைகளில் திருச்சபை எவ்வாறு பங்குபெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற கருமம் ஆராயப்பட்டது. இந்த ஆலோசனைக்கூட்டத்தில் சர்வியாச சபை கன்னியர்சபைத் தலைவர்களும் இல்லற கத்தோலிக்கர்களில் சமூக தொண்டுத் தலைவர்களும் பங்குபெற்றுக் கொண்டனர். ஆலோசனைகளை வழிப்படுத்தும் பங்கு பிரான்சு தேச லூவேன்சுர சர்வகலாசாலைச் சமூகக்கலைப் பேராசிரியராகிய கூலாட் அடிகளாரது பொறுப்பில் விடப்பட்டிருந்தது. இலங்கையில், அரசாங்கத்துடன் எவ்வளவு ஒத்துழைத்து சமூக-பொருளாதார வேலைகளில் கத்தோலிக்கர் முன்னேற்றத்துக்கு உழைக்கலாம் என்னும் கருமம் நுட்பமாக ஆராயப்பட்டது. சிலவாரங்களுக்கு முன் இலங்கைக்கு விஜயம்செய்த யேசுசபை ஆலோசகராகிய வின் அடிகளாரும் கத்தோலிக்கர் நாட்டின் பொருளாதார வேலைகளில் துரிதமாக ஈடுபடவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தினார்.

பரி. தந்தை பாப்பு 6-வது

கிறிஸ்துநாதரில் அன்பார்ந்த எமது சகோதர குகத்தோலிக்க திருச்சபையின் புத்திரர் புத்திரிக் கு

வேதபோதக நாடுகளின் நேரம்

வந்துவிட்டது

இற்றைக்குச் சிலகாலமாக அகில உலகிலும் வருடந்தோறும் அனுகூலக் கப்பலெவந்த விசுவாசப் பரம்புதல் ஞாயிறுநது இவ் வருடம் ஐப்பசி மாதம் 20-ம் திகதியில் வருகிறது. விசுவாசிகளின் இருதயங்களைத் திரும்பவும் பத்திவேகமுள் ளவையாக்கி, மறைபரப்புப்பணியில் அவர்களுக்குள்ள கடமைகளை உணர்த்துகொள்ளச் செய்வதற்கு இது ஓர் அரியசந்தர்ப்பமாகும். மண்ணிலே திகழும் திருச்சபை இயலபிலேயே மறைபரப்புப்பணியைக் கொண்டுள்ளது. இப்பணிபைத் தொடர்ந்து நடத்துவதாயிருக்கிறது கிறிஸ்துவின் கத்தோலிக்க திருச்சபை. உதாரணமாக அது முழுஉலகிற்கும் உரியது. தனது உரிமைகள் கடமைகளாலும், முறைமையாகத் தொடர்ந்துவரும் அதிகாரவரிசையாலும் பரம்பரையான உண்மைச் சரித்திரவாலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. மனிதவாலாற்றிலே கடவுள் மறைபரப்புப்பணியால் மீட்பு வாலாற்றை வெளியாக்கமாக நிறைவேற்றித் தமது திட்டத்தக்குச் சாட்சிபகர்கிறார். ஆட்சிபுரியவோ அல்லது உலகப்பெரும் நகரங்களைத் தனது ஆதிக்கத்தின்கீழ்க்கொண்டு வருவதற்கோ திருச்சபை அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால், அதற்குமாராகக் கிறிஸ்தவ பரம அன்பால் நரப்பப்பட்டு நேரிய உள்ளத்தோடும் கடமைஉணர்வோடும், தனது பிரமாணிக்கமான சேவையால் மனிதர்க்குப் பணிபுரிவதைத் தவிர வேறு எந்த அதிகாரத்தையும் அது தனக்கெனக் கொள்ளவில்லை. அதுமட்டுமன்றிச் சமய ஒற்றுமை யைத் தூண்டி, சனமாரக்க—பண்பாட்டுக்கலாசா—அரசியல் வேற்றுமைகளுக்குச் சமயதீப்புக்கொடுத்து, மனிதநாண்வரையும் காணக்கூடிய ஒரே சகோதரத்துவமாக ஒரே மக்களாக, ஒரே குழுவாகக் கூட்டிச் சேர்க்கத் தனது வேதபோதகப்பணியால் வழிதிருக்கிறது. திருச்சபையானது ஒரு ஸ்தாபனம் என்றமட்டில் பொதுவாய் இருப்பது மாத்திரமன்றி, உண்மையிலேயே அது தன் பெயருக்கியைய ஒரு கத்தோலிக்க ஸ்தாபனமாகவும் விளங்கவேண்டும். தான் தாங்கியிருக்கும் இத்தெய்வீக நோக்கங்களால் திருச்சபையானது அண்மைக்காலத்தில் துயிலெழுப்பப்பட்டதுடன் நின்றுவிடாது, மேலும் இந்நோக்கங்களைப்பற்றி அதிகம் சிந்திப்பதாயிற்று.

சிகள் எத்தனை ஆபத்து நிறைந்த துணிகரமான விரம்நிறைந்த வேதசாட்சித்தனத்தை வேண்டுகின்றன? மிகச்சிறந்த வழிவகைகளைக் கையாண்டு மனிதன் தனது மனவறுதி என்ற ஆயுதத்தின்மூலம், அன்பினால் உந்தப்பட்டு இத்தனை கடினமான பிரயாசைகளை மேற்கொண்டான் எனச் சிலர் சொல்லக்கூடும். ஆனால், உண்மையான விசுவாசத்தின் இயல்பு எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமோ, அதுதான் மேற்படி மறைப்போதகர்களைத் துணிகரமாக வழிநடத்திச் சென்றதெய்வற்றி மற்ற்ப்படியல்ல. சுவீசேஷ நற்செய்தியைப் பாப்புவதில் அவர்களுக்கு உள்என்களிப்பின் ஆர்வமானது அவர்கள் மேற்கொண்ட எவ்வித முயற்சிகளுக்கும் பரித்தியாகக் கருக்கும் சம்பாவனையளித்தது.

குறிப்பிடத்தக்க இக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படை உண்மைகளைத் தெளிவாக்குமென்பாட்டு அமைத்த தான் கடந்த 2-வது வத்திக்கான் பொதுச்சங்கம். எவ்வாறெனில் இறைவன்மாட்டு இறைமக்களுக்குள்ள

20-10-68

விசுவாசப்

பரப்புதல் ரூயிறு

விசுவாசப் பரப்புதல்சபைக்கு நீங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அளிக்கும் உதவிகளைக் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

வண. பிதா அளரன் இராசநாயகம், மேற்றிராசன இல்லம், யாழ்ப்பாணம்.

கடமைகளை நினைப்பூட்டி, கிறிஸ்தவின் நாமத்தை அறியாமலும், திருச்சபையில் இன்னும் வேருள்ருமதும் இருக்கும் மக்களுக்கு, சுவீசேஷ நற்செய்தியை அறிவிக்கும் பணியை ஊக்கத்துடன் மேற்கொள்வதும், மறைபரப்புப்பணியின் பல்வேறுபட்ட நிலைகளிலும் எவ்வாறு பணிபுரிய வேண்டுமென்பதும் மேற்படி பொதுச்சங்கத்தின் கொள்கைத்திட்டில் தெளிவாகக் காணக்கிடக்கிறது.

அன்பார்ந்த சகோதரே; பிள்ளைகளே, திருச்சபையின் ஏக்கால் வாழ்க்கையின் உருவெளித் தோற்றத்தை விவந்தகுவித்தத்தில் விளக்கக்கூடும் இக்காட்சியானது மிகுந்தகரிசனையுடனும், கூர்ந்தஆராய்வுடனும் தியானிக்கப்படத்தக்கதொன்றாகும். கிறிஸ்தவின் மறைபுடலாகிய திருச்சபையின் இந்த வெளிப்படுத்துதலில் வேண்டா வெறுப்புள்ளவர்கள் அல்லது அதிர்முற்றில்லாதவர்கள் கிறிஸ்துக்கும் தமது சொந்த ஞானஸ்நான அருட்கொடைக்கும் தாம் பிரமாணிக்கம் உள்ளவர்களோ என்பதைக் குறித்து ஐயப்பட இடமுண்டு. எங்கள் ஒவ்வ

வது சின்னப்பர் விடுத்த நற்செய்தி

நாதர குருப்பிரசாதிகளுக்கும், பரிசுத்த திரிசுக்கும் :—

வொருவருக்கும், விசுவாசிகளின் குழு ஒவ்வொன்றுக்கும் வேதபோதகஸ்தா பனங்கள் சொந்தமானவை. நாம் அவற்றிலிருந்து வெகுதூரத்திலிருந்து பினும் அவை எமது இருதயத்துக்கு அண்மையில் இருக்கவேண்டும். விசுவாசத்தினதும் பரமஅன்பினதும் ஒருமைப்பாட்டுக்கு அவை எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதை நாம் உணர்ந்தால், வேதபோதகருயிரானது எம்வொருவருக்கும் ஆர்வமும் அவதானமும் மிக்க ஒருநாளாயிருக்கும். ஆதலால் நாம் உமக்கு இச்செய்தியை அறிவிக்கின்றோம்.

அபிவிருத்திப்பாதையில் மிகத்தரிதமாக முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கும் இன்றைய சமுதாயத்திலே, வேதபோதகநாடுகளிற் பணிபுரிவதிலுண்டாகும் பலவிதக்ஷடங்களையும், இக்ஷடங்களை மேற்கொண்டு அப்பணியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி முடிப்பதற்குரிய சிலபுதிய வழிவகைகளையும் பற்றிக்கூற விரும்புகின்றோம்.

ஆனால், இன்றைய சமுதாயச் சூழ்நிலையிலே மறைபாடு அலுவலையற்றிய வேறோர் முக்கியமானதும் அனைவராலும் நன்கறியப்பட்டதுமான வினாக்கொன்று கேட்கப்படுகிறது. அது எதுவெனில்—வேதபோதகநாடுகளின் சுயநிறைவடையாத—பற்றாக்குறையான ஒருநிலைப்பற்றியதாகும். அதாவது; மறைப்போதகர்களினதும் பணத்தையினதும் தேவைக்குறையாகும். இவ்விஷயத்தைப்பற்றியே இவ்வேளை பேசுவோம். “கிறிஸ்துவுக்காகவும் ஆன்மாக்களின் மீட்டிற்காகவும் இரவலார்போலிருந்து, அவர்களிடத்திலே இரக்கவும் வெட்கப்பட்டாமலிருக்க வேண்டும்” என்று (திருச்சபையின் மறைபாப்பு பணிப்பற்றிய தீர்மானத்தொகுப்பு இல. 39) வத்திக்கான் பொதுச்சங்கம் எமக்கு அறிவுரை கூறியிருக்கின்றன. நாமும் நமக்கு இயல்பாயுள்ள மனஅச்சத்தோடும் தளர்ச்சியோடும் தான் இவ்விஷயத்தில் நடந்து கொள்வோம் என்பது தெளிவு.

எவ்விதமாகப்பாற்பிணும், வேதபோதகநாடுகளின் தேவையோ மிகப்பெரிதென்பது புலனாகும். பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், தேவாலயங்கள், செபக்கூடங்கள், தொழுவோள்வார்பனங்கள், குருமடங்கள், வழிப்போக்கர்விடுதிகள் என்பவற்றை இந்நாடுகள் வேண்டுகின்றன. இக்கட்டிடங்களை அமைத்து விடுவதில் மாதிரி மறைபாப்புப்பணிப்பொதுப்பிந்துவிடாது; ஆனால், அக்கட்டிடங்களின் செயற்பாடு, பாதுகாப்பு, தளபாடஉதவி முதலியவற்றின் செலவுக்காக வருடந்தோறும் தேவைப்படும் பெருந்தொகைப்பணத்தைப்பற்றிய கவலைதான் பழுதிறைந்த பரிசுக்கையாயிருக்கிறது.

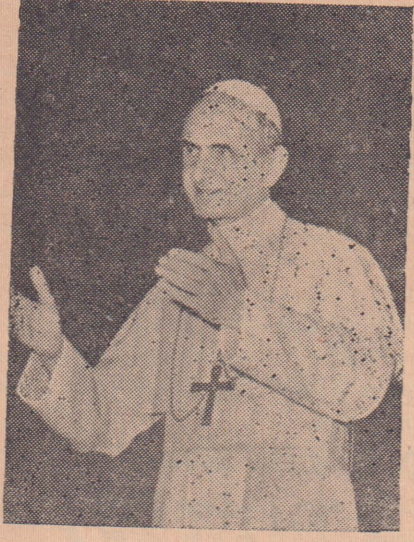
இந்நோக்கத்திற்காக வேதபோதகநாடுகள்தாமே அளிக்கும் உதவியோ மிகச்சொற்பம். வழக்கமாக இந்நாடுகள் தமது சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யமுடியாத பின்தங்கியநிலையில், வளர்ச்சியை வேண்டுகின்றும் நாடுகளாகும். எனவே, இவற்றின் பராமரிப்புப் பொறுப்பானது மேற்றிராசன ஆட்சிப்பிடித்தின்மேற் சுமத்தப்படுகிறது. ஆட்சிக்குழுவினரோவென்றால் சந்தர்ப்பம் இடங்கொடுக்கும் அளவிற்குச்சில நன்கொடையாளிகள் உவ்வப்போதைய உதவியில் தங்கியிருக்கின்றனர்.

அன்புள்ள சகோதரரே, மக்களே, தந்தைபாப்புவின் வேதபோதகச்சபை

களின் குறிக்கோளுக்குச் செவிசாய்க்கும்படி உங்களை வேண்டுகிறோம். இவ்விதம் உங்களது பிறான்பின் ஆதரவில் எமது வேதபோதகச்சபைகளின் ரோக்கங்களை வைப்பது வேதபோதகஸ்தாபனங்களில் நாம்கொண்டதனிப்பட்ட அக்கறையினால்லவே. ஆனால், இறைமக்களை அனைத்துலக உணர்விலும் மறைப்போதக உணர்விலும் ஊறியிருக்கச் செய்வதற்கும், அவ்வவற்றின் தேவைக்கேற்ப, எல்லா வேதபோதக நாடுகளுக்கும் தேவையான பணஉதவியைப் பயந்தரு முறையில் பெறுவதற்கும் இவைகள் தான் அத்தியாவசியமான வழிகள் என்பதனாலாம். வத்திக்கான் பொதுச்சங்கமும் இதனை உறுதிப்படுத்திக்கூறுவதாவது, “மறைபாப்புச்சபைகளை, சிறப்பாகப் பாப்பாசர் மறைபாப்புச்சபைகளைப் பேணி ஆதரிக்க வேண்டும்” (மறைபாப்புப்பணிப்பற்றிய தீர்மானத்தொகுப்பு இல. 38).

பாப்பாசரின் வேதபோதகச் சபைகளான விசுவாசப்பாப்புதற்சபை, புனித இராயப்பர்சபை, திருப்பாலத்தவசபை என்பன தமது பங்காக உவந்தளிக்கும் ஆண்ம—சீரீர உதவிகள் மூலம், கிறிஸ்துவை இன்னும் விசுவாசிக்காத மக்களிடையேயும் குழுக்களிடையேயும் அவரின் திருச்சபையை ஸ்தாபிப்பதையே தமது குறிக்கோளாக்கொண்டு, இறைமக்களை விசுவாசப்பாப்புதற் பணியில் நாட்டிக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றன. இவ்வித ஒத்துழைப்பையுடைய ஒழுங்குமுறையானது திருச்சபையின் உறுப்பினர் யாவரையும் — உங்களுடன் பேசும் உங்கள் தந்தை பாப்பு முதல் விசுவாசிகளின் கடைசியானவன் வரையு முள்ள சகல அங்கத்தவர்களையும் திருச்சபையின் அரவணைப்பில் ஒன்றுசேர்க்கிறது. வேதபோதக அலுவலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆயர்களும், குருக்களும் மேற்றிராசன சந்தேசக்குருக்களும் உலகம் அனைத்திலுமிருந்து திரட்டப்பட்டு, 800-க்கும் அதிகமான வேதபோதக நிலையங்களைத் தாபரிக்கும் பாப்பாசரின் மறைபாப்புப் பணிச்சபைகளிற்றான் தமது பூண நம்பிக்கையையும் வைத்திருக்கின்றனர்.

ஆராய்ச்சிக் குழுக்களும் அலுவலர்களும் மேற்படி நிலையங்களின் பிரிவுகளைப்பற்றிச் செய்த ஆராய்ச்சியானது மிகக் கஷ்டமானதும் நுணுக்கமானதுமாயிருந்தபோதும், வேதபோதகப் பணியாளிகள் நாளாந்தநடைமுறைக்கும், அன்றாடச் சேமலாபத்துக்கும் அப்பிரிவுகள் அவசியமானவை எனக் கண்டுணரப்பட்டது. மேலும் இவ்வித பாகுபாட்டால் வேத

போதக நாடுகளிற் சில மேலதிமொகவும், சில பாராமுகமகவும் ஸ்டீப்பெம் ரீதியினத்துக்குள்ளாகும் திரப்பந்தமும் தவிர்க்கப்படுகின்றது. அன்றியும்,

பாப்பாசாது விசுவாசப்பாப்புதற்சபையின் பணிபுரிவையே, மறைப்போதக ஆயர்கள் தமது மேற்றிராசனங்களின் தாபரிப்பை ஒழுங்காப்பெறவும், திட்டங்களைச் செயல்படுத்தவும் முடிபாதிருப்பர். அவ்வாறே புனித இராயப்பர் சபைப் பணியின் உதவியின்றிச் சந்தேசருமான உருவாக்க முடியாதிருக்கும். திருப்பாலத்தவசபையின் உதவிகடையாதுவிடின் அநாதைகளும், நோயாளருமான பெருந்தொகையான சிறுவர்களைக் கவனிக்கவும் முடியாதிருக்கும்.

திருச்சபையின் ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் அவர்கள் எப்பதவியிலுள்ளோராயிருந்தாலென்ன, ஏற்கனவே திருச்சபையின் பொது முயற்சிகளிற் பங்குபற்றுபவர்களாயிருந்தாலென்ன, தமது ஒத்துழைப்பின் பங்கை அதன் பொது முயற்சிகளுக்குக் கொடுப்பார்களாக. உதாரணமாகப் பாப்பாசருடைய வேதபோதகப் பணிபுரிவோர் அதேசமயத்தில் தமது ஆயருக்கும் இறைமக்கள் அனைவருக்கும் உரியவராகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி அவர்கள் அதேவேளையில் தற்கால உலகின் பெரு முயற்சிகளிலும் பொதுத்திட்டங்கள் புதுமுறைகள் என்பவற்றிற்கும் இணங்குமகடப்பவராகின்றனர், மேட்டுபுறப்பற்றி ஒக்கினேசியே சங்கே (இல. 13, 2). பாப்பாசருடைய மறைபாப்புச் சபைகளின் பணியானது இறைமக்களுக்கு சிவிசேஷ நற்செய்தியைப் போதிக்கும் பரிசுத்த ஸ்தானக் குழுவோடு நெருங்கியவிதமாக இணைந்திருப்பதன்றி, இறைமக்களது வேதபோதக மனப்பான்மைக்கும் புத்தியாளித்து, அவர்களது பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவும் முயற்சிக்கின்றது. அப்போஸ்தொலிக்க

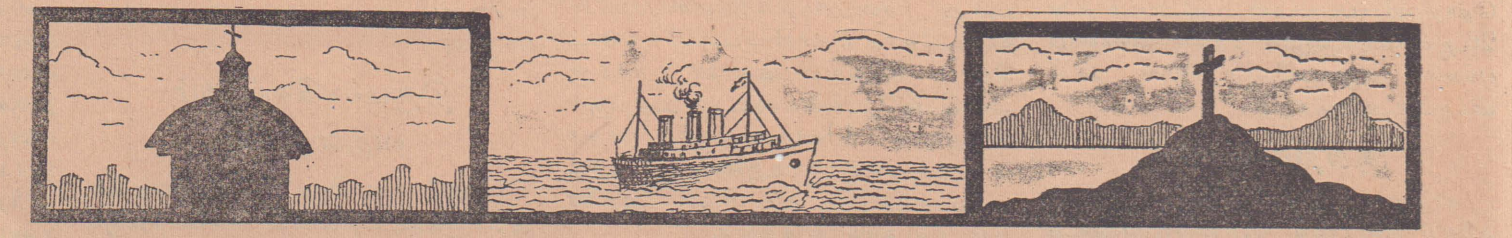
ஸ்தானத்தின் கட்டுக்கோப்பின் அங்கத்தவர்களாய் இருப்பதின்மித்தம் சகல ஆயர்களும், தமது சொந்த முன்னேற்றத்திலும் நேரடியான கரிசனை எடுப்பார்களாக. “ஆயரின் மறைபாப்புப்பணி திருச்சபை முழுவதின் நன்மைக்காக இன்னும் அதிக பயன் நிறைவேடு நடைபெற, அவர்களுடைய சொந்த மானிலத்தன் யாவரும் ஒழுங்கான முறையில் ஒத்துழைக்கத் தூண்டவல்ல காரியங்களை ஆயர் போவைகள் மேற்பாப்பத நல்லது. மேலும் மறை பாப்புதற்காக ஒவ்வொரு மேற்றிராசனமும் தன் வருவாய்க்கேற்ப ஒவ்வொருநாடும் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைபற்றியும் போவைகளில் ஆயர்கள் ஆய்வு செய்யலாம் (மறைபாப்புப் பணிப்பற்றிய தீர்மானத்தொகுப்பு 38, 5).

வேதபோதகப் பணிக்குென்று சன்மானம் வழங்குவோர் ஒருவிதத்தில் திருச்சபையின் உண்மையான கத்தோலிக்க மனப்போக்கிலே பயிற்றப்படுவவராவர். ஆனால் அப்பேருபகாரிகள் ஒருபுறத்தில் தமது சொந்தப்புழச்சிக்காகவும், மறுபக்கத்தில் மோட்ச சம்பாவனை கருதியும் கொடைகளை வழங்கக்கூடும் என்பதும் ஒருதலை. அதேவேளையில் வேதபோதகப் பணியின் இழைமைநிலையிலேயே இருந்துகொண்டு, எண்ணிறந்த கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் ஆசிரியர், ஆபிரிக்கா, ஓஷானிய போன்ற பிற்போக்கான நாடுகள் தங்கள் சுயதேவைக்கு யாரிடம் திரும்புவது? யார் முகம் நோக்குவதெனத் தெரியாது இடப்படுகின்றன. இந்நாடுகளின் வேதபோதகப் பணிக்குென்று உபகாரிகள் தமது கொடைகளைக் கொடுப்பாராயின் பாலோகத்தில் அவர்களது சம்பாவனை பூணப்படுத்தப்பட்டதாயிருக்குமென்பது கண்கூடு.

ஆயர்களாலும் விசுவாசிகளாலும் வேதபோதகப்பணிக்குென்று கொடுக்கப்பட்ட உதவியானது எமதுசுற்று நிருப (போப்புலோறும் புருக் கிறேசிலு) அழைப்பின் பதிலாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அது மனப்பூர்வமாகவும் ஞானத்துடனும் வேதபோதகப்பணியின் இடையற முயற்சியினால் வளர்ச்சியடைந்த இறை மக்களின் ஒத்துழைப்பினையனாகும். தற்கால வுலகந் தன்நிறைவுபெற்றுச் சுய உரிமையுடன் வாழத் தகையையுடையோராதற்கு உயிர்நாடியாய் அமைந்த அரசியல்—கலாசார—சன்மார்க்க அறிவு விருத்திக்கு இம் மறை பாப்புப்பணி துணைபுகிறது.

அன்பார்த்த சகோதரரே, பிள்ளைகளை மறை பாப்புப் பணியானது உமக்கோர் சுமையாகவின்றி, சிவிசேஷ நற்செய்தியைப் பாப்புதலில் உமக்குள்ள கரிசனையின் எதிரொலியாயிருப்பதாக. இதன் தொனியானது நீவிர் ஒவ்வொருவரும் மறை பாப்பு (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம் பார்க்க)

வேத போதக நாடுகளின் குரலொலி

“இவ்வுலக சம்பத்தையுடைய ஒருவன் தன் சகோதரன் கஷ்டப்படுகிறதைக் கண்டும், அவனுக்கு இரங்காமல் தன் உள்ளத்தை முடிக்கொண்டால் தேவசினேகம் அவனிடத்தில் நிலைப்படுத்தப்படாது?” (1 அரு. 3 : 17).

“இந்த ஆட்டுக்கிடையைச் சேராத வேறு ஆடுகளும் எனக்குண்டு; அவைகளையும் நான் கொண்டு வரவேண்டும். அவைகளும் என் குரற்சத்தத்தைக் கேட்கும்; அப்பொழுது ஜெபவுரையிலும் அவைகளும் மேய்ப்பனும் ஆகும்” (அரு. 10 : 16).

